

Αθήνα 15-7-2024

**Πρόταση νόμου για τη μη συμμετοχή κομμάτων στις εκλογές,
όταν οφείλουν σε εργαζόμενους, Δημόσιο, Ασφαλιστικά
Ταμεία και Τράπεζες**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 51, παρ. 3 του Συντάγματος, ο νόμος δεν μπορεί να περιορίσει το εκλογικό δικαίωμα, παρά μόνο αν δεν έχει συμπληρωθεί κατώτατο όριο ηλικίας ή λόγω ανικανότητας προς δικαιοπραξία ή ως συνέπεια αμετάκλητης ποινικής καταδίκης για ορισμένα εγκλήματα. Επομένως, το Σύνταγμα απαγορεύει στον νομοθέτη να στερήσει το εκλογικό δικαίωμα (εκλέγειν και εκλέγεσθαι) στους Έλληνες πολίτες, εκτός από τις περιπτώσεις που ρητά αναφέρονται πιο πάνω.

Το ερώτημα που ανακύπτει, είναι, τι συμβαίνει με τα κόμματα; Δηλαδή, μπορεί ο νομοθέτης να ορίσει με νόμο κάποια θέματα που αφορούν τα κόμματα ή δεν μπορεί να επέμβει; Και αν μπορεί, μέχρι ποιο βαθμό μπορεί να επέμβει; Μπορεί, για παράδειγμα, να ορίσει βασικά στοιχεία της οργάνωσης και λειτουργίας των κομμάτων, καθώς και να αποκλείει κάποιο κόμμα από τη συμμετοχή του στις εκλογές, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις;

Σύμφωνα με το άρθρο 29, παρ. 1 του Συντάγματος, η οργάνωση και η δράση των πολιτικών κομμάτων, οφείλει να εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Το πρώτο ερώτημα που τίθεται αμέσως εδώ, είναι, πότε η οργάνωση και η δράση ενός κόμματος εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος και πότε όχι. Μπορεί, για παράδειγμα, ένα κόμμα, που δεν πληρώνει τους εργαζόμενους που απασχολεί το ίδιο, ή δεν πληρώνει τις οφειλές του στο Δημόσιο, ή στα Ασφαλιστικά Ταμεία ή στις τράπεζες, να έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στις εκλογές, να καθίσταται μέρος του Κοινοβουλίου και να νομοθετεί ή να κυβερνά;

Το δεύτερο ερώτημα που τίθεται, είναι, εάν μπορεί ο κοινός νομοθέτης να θέτει κάποιους όρους συμμετοχής των πολιτικών κομμάτων στις εκλογές ή αποκλεισμού τους από αυτές, πάντα στα πλαίσια της εξυπηρέτησης της ελεύθερης λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος και συναφώς, εξυπηρέτησης και μη βλάβης του δημοσίου συμφέροντος. Προφανώς, σιωπηρά, ο συντακτικός νομοθέτης παρέχει εδώ την εξουσιοδότηση στον κοινό νομοθέτη να θέσει κάποια πλαίσια δημοκρατικής λειτουργίας και δράσης των κομμάτων.

Ήδη, ο κοινός νομοθέτης πραγματοποίησε σχετική παρέμβαση, με την οποία αποκλείεται ένα κόμμα να συμμετάσχει στις εκλογές (βουλευτικές και ευρωεκλογές) κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις και αυτό, φυσικά, ανοίγει πλέον το δρόμο για περαιτέρω παρεμβάσεις, στα πλαίσια που χαράζει η βούληση του συντακτικού νομοθέτη.

Ένα πολύ σοβαρό ζήτημα που πρέπει να θέτει εμπόδιο για τη μη συμμετοχή ενός κόμματος στην εκλογική διαδικασία, είναι το γεγονός των οφειλών του κόμματος και ακόμα χειρότερα των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τους εργαζόμενους που το ίδιο απασχολεί, προς το Δημόσιο ή προς τα Ασφαλιστικά Ταμεία, τα συμφέροντα των οποίων υποτίθεται ότι θέλει να υπηρετήσει. Πως είναι δυνατόν να γίνει δεκτό να συμμετέχει στις εκλογές και πιθανότατα να εκλεγεί ένα κόμμα που δεν πληρώνει τους εργαζόμενους ή που χρωστά στην εφορία και στα ασφαλιστικά ταμεία, να συμμετέχει στις εκλογές, να νομοθετεί στη Βουλή και ενδεχομένως να αναλάβει και την εξουσία και συνεπώς και την ηγεσία των φορέων προς τους οποίους οφείλει; Αυτά είναι εντελώς παράλογα πράγματα και είναι προφανές ότι παραβιάζουν τη βούληση του συντακτικού νομοθέτη.

Ένα άλλο σοβαρότατο ζήτημα, αφορά στις οφειλές των κομμάτων προς τις τράπεζες. Πως είναι δυνατόν να γίνει δεκτό να συμμετέχει στις εκλογές ένα κόμμα που έχει υπερβολικές και ακόμα χειρότερα, ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τις τράπεζες και να νομοθετεί να εκπλειστηριάζουν οι τράπεζες τα σπίτια των πολιτών; Να επιβάλει στον φορολογούμενο λαό να διασώζει τις τράπεζες, που το ίδιο ζημιώνει; Να νομοθετεί ακαταδίωκτο των στελεχών των τραπεζών, που το έχουν δανειοδοτήσει; Είναι αυτή η βούληση του συντακτικού νομοθέτη;

Σύμφωνα με την παρ. 2, του άρθρου 29, του Συντάγματος, ο κοινός νομοθέτης ορίζει τις εγγυήσεις διαφάνειας, ως προς τις εκλογικές

δαπάνες και γενικά, την οικονομική διαχείριση των κομμάτων. Εδώ, παρατηρούμε ρητή εντολή του συντακτικού νομοθέτη προς τον κοινό νομοθέτη, να ρυθμίσει τα σχετικά με την οικονομική διαχείριση των κομμάτων. Ποιες, όμως, είναι οι διατάξεις εκείνες, που ρυθμίζουν τις συνέπειες για ένα κόμμα, όταν, η κακή οικονομική του διαχείριση, έχει ως συνέπεια να μην εξοφλούνται οι οφειλές του; Πως μπορεί ένα κόμμα, που δεν μπορεί να διαχειριστεί τα οικονομικά του, να του επιτραπεί να αναλάβει τη διαχείριση των οικονομικών του κράτους;

Επομένως, τα κόμματα, για να συμμετάσχουν στις εκλογές, θα πρέπει να προσκομίζουν στο Α1 Τμήμα του Αρείου Πάγου, φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα, καθώς και βεβαίωση των τραπεζών, από τις οποίες έχουν λάβει δάνεια, για το ύψος των οφειλών καθώς και αν αυτές οι οφειλές εξυπηρετούνται κανονικά, στο σύνολο τους, προς εργαζόμενους, Δημόσιο, Ασφαλιστικά Ταμεία και τράπεζες. Και αυτό το σύνολο των οφειλών δεν πρέπει να ξεπερνά το ποσό της ετήσιας κρατικής επιχορήγησης του κόμματος αυτού, κατά την τελευταία περίοδο που συμμετείχε στο ελληνικό ή το ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτό αποτελεί μια στοιχειώδη πρόνοια και ένα λογικό μέτρο, που εγγυάται την ομαλή εξυπηρέτηση των οφειλών του.

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΧΗΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΜΠΟΥΜΠΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ - ΧΑΪΔΩ

ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΚΟΤΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΚΟΥΠΕΛΟΓΛΟΥ ΣΥΜΕΩΝ

ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ